

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 141-1911)

Originalt emne

Brandvæsen

Brandvæsen/Skorstensfejning

Foreninger

Foreninger/Grundejerforeninger

Gader

*Gader/Brolægning, Asfaltering og Istandsættelse af Gader og Veje,
Brolægningsbidrag*

Uddrag fra byrådsmødet den 24. august 1911 - side 11

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 141-1911)

Andragende fra Aarhus Grundejerforening om at Regulativet for Skorstensfejning forandres saaledes, at Fejning af alle til almindelige Beboelseshuse hørende Skorstene fremtidig kun foretages 2 Gange aarlig, og at disse Fejninger foretages paa den Tid af Aaret, da Skorstenene bruges.

Formanden meddelte, at Brandkommissionen ikke for Tiden kunde anbefale nogen Forandring.

Mousten troede, der var Grund til at foretage en Ændring for de fleste Ejendommers Vedkommende, hvorfor han henstillede, at Sagen blev henvist til ny Forhandling mellem Brandkommissionen og Grundejerforeningen.

Simonsen oplyste, at Brandkommissionen mente, at en Deling af Ejendommene vilde have

saa store Vanskeligheder, at det var rigtigst ikke at foretage sig noget. Der var tidligere foretaget Nedsættelse i Fejningernes Antal, og begge Skorstensfejerne erklærede, at hvis Antallet blev yderlig nedsat, blev det umuligt at feje uden i høj Grad at tilsmudse Lejlighederne med Sod.

Jakob Jensen kunde anbefale Andragendet. For de Skorstene, der kun stod i Forbindelse med Kakkellovne, maatte to Fejninger være nok, og Sommerfejning af Skorstene i Ejendomme, hvor der ingen Komfurer fandtes, var nærmest morsom. Da Skorstensfejerne vidste Besked med, hvad Skorstenene var Aftræk for, kunde en Deling af Ejendommene ikke volde nogen Vanskelighed.

Mikael Johansen fandt Fejning mellem Maj og November ganske overflødig, da de fleste Ejendomme nu havde Gaskomfurer. Han indsaa nok, at den ansøgte Ordning kunde gøre det vanskeligt for Skorstensfejerne at beskæftige deres Folk om Sommeren, men mente ikke, at dette Forhold skulde være bestemmende for Byraadets Stilling. Da Hr. Magnus Nielsen i ca. 30 Aar havde haft med Brandvæsenet at gøre, kunde det interessere ham at høre Hr. Nielsens Mening om Sagen.

Simonsen skulde intet have imod at stemme for at nedsætte Fejningernes Antal til 2 for visse Ejendomme, naar der blot kunde findes en praktisk Form for Klassificeringen. Kunde der risikeres Tilsmudsning af Lejlighederne, syntes han dog ikke, man skulde udsætte Lejerne derfor for at spare Ejerne for 50 Øre eller 1 Kr. om Aaret. Hvad Sommerfejningen skulde til, indsaa han ikke.

Magnus Nielsen fandt det ligegyldigt, enten der blev fejjet i April eller August, da Sommerfejningen foretoges for at have Skorstenene rene, til Vinterfyringen begyndte. Grundejerne kunde selv gøre en Del for at spare paa Udgiften til Skorstensfejningen, da Skorstensfejerne næppe var berettiget til at fordre Betaling for Fejning af Skorstene, der kun var Aftræk for Gaskomfurer. Sagen var imidlertid, at der til disse Skorstene som Regel ogsaa førte Rør fra Grubekedlen i Vadskekælderen, og saa skulde Fejning jo foretages. Han mente ligesom Brandkommissionen, at det vilde være vanskeligt at foretage nogen Klassificering af Ejendommene, og vilde derfor være mest tilbøjelig til at fastholde de tre Fejninger.

Samuelson oplyste, at Brandkommissionen ikke kunde anbefale Andragendet, fordi den ikke kunde indse, hvorledes det lod sig gøre at klassificere Ejendommene.

Mikael Johansen vilde gerne høre Hr. Magnus Nielsens Mening angaaende Brandfaren, hvis der kun skulde fejes 2 Gange om Aaret.

Magnus Nielsen ansaa ikke Skorstensild forsærlig farlig, naar der fyredes med Kul.

Det vedtoges at henvise Sagen til fornyet Forhandling mellem Brandkommissionen og Grundejerforeningen.

